

Sommertræf 20. juli 2021 kl. 11.10-11.45:

11.10-11.45: Det levende håb i hverdagen - åbent foredrag (LGJ) - Håb til Kristus, radikalt, sikkert og evigt – Virker ind i hverdagen

Inspiration fra Europæisk Luthersk Konferences foredrag 2.-4. juni på Zoom

Første foredrag ved prof. Christian Neddens, SELK, Oberursel: "At leve med håb i hverdagen. Hvordan det kristne håb former vores liv og vidnesbyrd til vores generation"

1. Håb til Kristus – ikke håb på noget (ting), men håb til nogen (Kristus)

Min fars håb kom fra hans forhold til Kristus, fokuserede på Kristus og på Guds trofaste pagt. Es 54,10. Egeskoven ved Lüneburg, hvor vi boede. Vandre med Jesus.

Svigerfar Martin's tro var mere rastløs, mere længsel og orienteret mod himlen, evigheden. Lille tekst-billede på væg ved vinduet i hans arbejdsværelse. Han så det dagligt.

1 Mos 12: Abraham vandrede med Gud. Matt 28,20: SE, jeg er med jer alle dage.

Sl 25,1-2: Herre, jeg længes efter dig. Jeg stoler på dig, min Gud. LÆNGSEL vokser ud af TILLID til Gud: "I dig har jeg tillid til dig. Jeg ved mig sikker og tryg!"

2 malerier: Jesus og de små børn. Jesus og kvinden, grebet i hor.

Markus 10. Bemærk Jesu hænder.

Johannes 8: Bemærk Jesu hånd

Cranach – maler for Luther og reformatorerne. Dobbelt-maleri på Metropolitan Museum i New York.

a. Folk håber. Og i modsætning til hvad jeg lige har sagt, håber mennesker ofte på meget konkrete ting: sultne håber på brød. Fanger håber på frihed. ... At være menneske er at håbe på alt muligt. .

b. Også kristne bærer sådanne håb i sig. ... Men i centrum for det kristne håb er **Jesus Kristus**

Til overvejelse: 1) Tal om håb, som alle mennesker har fælles!

2) Hvordan er håbet til Kristus afgørende for en kristen?

2. Radikalt håb (gennemgribende, totalt anderledes). Håb i mørket og når alle jordiske håb er borte.

Det afgørende ved det kristne håb er dets passivitet: ikke kun at forvente det gode fra Gud, men også at lade ham bestemme, hvad der er "godt". Kristent håb er derfor i sin kerne "radikalt håb", der ikke er bundet et til noget uden til Gud alene, og afstår fra alle sine egne ønsker og længsler for at overgive sig til den elskede og helt modtage sin egen eksistens fra ham.

- Jesus i Getsemane: Opgiver alle personlige forventninger og overgiver sagen til Gud. Markus 14,36.
- Sjælen kan erfare, at den har mistet alt – og kun har Kristus.

Det er det kristne håb. Alt begynder fra ham, hos ham. Og jeg har intet i mig selv.

Især i Salmerne kommer denne egenskab af håb som tillid til Gud ofte til udtryk.

Salme 4. Salme 6. Salme 22. Salme 28: Til dig, Herre, råber jeg, min klippe, vær ikke døv for mig, vær ikke tavs imod mig, så jeg bliver som de, der gik i graven. ... ⁶ Lovet være Herren, for han har hørt min tryglen. ⁷ Herren, min styrke, ... ⁸ Herren er styrke for sit folk, han er værn og redning for sin salvede.

Den der håber på en sådan måde overdrager sin eksistens til Gud, fortid og fremtid uden at forvente synlige beviser for hans håb. Derfor kan sådant håb i ekstreme tilfælde være et håb, der modsiger al erfaring. Men "vi ved, at for dem der elsker Gud, som han har kaldet, virker alt sammen til det gode." (Romerne 8:28).

Til overvejelse:

- 1) Når vi mister alt ære (pga. synd), muligheder (pga. svaghed), livet (pga. sygdom og død), hvad kan vi da håbe på hos Gud?
- 2) Overvej, hvorfor Gud fører os ud i håbløshed?

3. Et SIKKERT og EVIGT håb.

Under spændingen mellem det, der er ved at bryde frem, og det, der endnu ikke er synligt, er vi altid i fare for at miste det vitale håb, som Paulus taler så kraftigt om (Romerne 8:25). To forkerte veje af håb åbner sig mod venstre og til højre:

- (a) På den ene side er der verdsliggørelse af håb til en optimisme af fremskridt – baseret på menneskets egne muligheder:
- (b) Den anden forkerte måde er det udelukkende fremtidige håb, som er pessimistisk i denne verden og således fuldstændigt begrænser sig til det liv, som kommer efter livet på jorden. ... Man ser bort fra Guds kærlighed til verden (Joh 3,17).

At vort borgerskab er i Himlen (Fil 3,20) betyder ikke, at vi holder op med at leve i verden. Men det forvandler vor måde at leve på her i tiden.

Friedrich Kohlbrügge (1803-1875) CITAT "*Når jeg dør – dør jeg ikke mere. Og hvis nogen finder min kranium, forkynder kraniet: 'Jeg har ingen øjne, alligevel ser jeg på ham; Jeg har ingen hjerne eller sind, men alligevel griber jeg ham; Jeg har ingen læber, men alligevel kysser jeg ham; Jeg har ingen tunge, men jeg lovsynger ham med alle jer, der påkalder hans navn. ' Jeg er en hårdt kranium, men alligevel er alt blødgjort og smeltet i hans kærlighed; Jeg ligger her ude på en kirkegård, men alligevel er jeg inde i Paradis! Alle lidelse er glemt! Dette er hvad hans store kærlighed gjorde for os, da han bar sit kors for os og gik ud til Golgata.*"

TIL OVERVEJELSE:

1. Hvordan undgår vi de to afveje: a) verdsliggjort håb som optimisme om fremskridt i vort eget liv. B) pessimistisk livsholdning, hvor vi isolerer os fra livet i verden
2. Hvor kommer Kohlbrügges håb fra?

4. DETTE HÅB VIRKER IND I MIN HVERDAG

Hvordan lever dette håb i os, så vi vidner der om til vores generation? Sammen med ikke-kristne deler vi håb om et bedre liv, fremgang, hjælp i sygdom, i forhold til andre, og i forhold til døden.

Forbøn og omsorg: De bibelske tekster beskriver Guds komme og den evige frelse ud fra noget, som mennesker forstår og længes efter: "... Gud selv vil være med dem som deres Gud. Han vil tørre hver tåre væk fra deres øjne, og døden skal ikke mere være, og der skal ikke være sorg, heller ikke græde, ingen smerte mere" (Åbenbaringen 21: 3f.) I miraklerne og lignelserne tager Jesus sig af meget grundlæggende håb for mennesker: for syn, for sunde ben og helbredelse fra spedalskhed - og på samme tid udvider altid disse håb mod det større håb på Gud, mod tilgivelsens rige og livet.

Diakoni / hjælp midt i livet – fælles projekter og kollektor og arbejde:

Fattigomsorg i Urkirken, Oldkirken, Middelalderen, Reformationen, i dag:

Jesus fortæller om det kristne liv i Matthæus 25,31ff.

Til overvejelse

1. Tal om betydningen af forbøn og praktisk hjælp i menigheden, og at menigheden bærer hjælper ud til andre.
2. Hvorfor er kristent håb er ikke noget, vi plejer i en lille lukket kreds, men bærer med i hverdagen?